

[Udenrigsministeren]

fastfrysningssaftale inden for et rimeligt tidsrum må følges op med reduktioner. Jeg kan tilføje, at debatten i Repræsentanternes Hus klart viste, at der ikke er tilslutning til en fastfrysningssaftale, der alene omfatter Europa. Jeg mener, de ting skal med, for at billedet kan være fuldkomment af, hvad det egentlig er, Repræsentanternes Hus i USA har vedtaget.

Til hr. Lasse Budtz' afsluttende bemærkninger, som jeg ikke har opfattet som værende i strid med NATOs dobbeltbeslutning, vil jeg sige, hvad jeg allerede har sagt tidligere som svar på spørgsmål fra medlemmer af Folketinget, at der naturligvis vil finde en politisk vurdering sted af forhandlingssituationen i Genève, før moderniseringsdelen af NATOs dobbeltbeslutning føres ud i livet. Altså med andre ord: der skal forhandles til efteråret, der skal ske en vurdering inden for rammerne af NATO, før opstillingen begynder.

Der er flere, der har været inde på forskellige andre europæiske socialdemokratiets holdning i denne sag. Jeg vil gerne sige, at det, hr. Lasse Budtz citerede fra det vesttyske socialdemokratis holdning, nemlig at man i opfølgning af den udenrigspolitiske debat, der fandt sted i forrige uge i Forbundsdagen, har givet udtryk for, at målet for forhandlingerne i Genève er at nå et resultat, der fastsætter antallet af mellemdistanceraketter i Europa så lavt, at opstilling af de nye systemer i Forbundsrepublikken bliver overflødig, opfatter jeg også som positivt.

Jeg kan videre sige, at det er helt i overensstemmelse med NATOs dobbeltbeslutning, når det vesttyske socialdemokrati i en officiel udtalelse i sidste uge siger, at det først til efteråret vil være muligt, som man siger, i lyset af konkrete forhandlingsresultater at tage stilling til en eventuel stationering af mellemdistancevåben. Det er en holdning fra det vesttyske socialdemokratis side, som fuldt ud fastholder dobbeltbeslutningens ånd og bogstav, og jeg skal opfordre til, at man følger den linje, der er lagt dér, og som går på, at først til efteråret, når vi når til sidste fase, dér, hvor indrømmelserne skal til at gives, begynder man at indtage standpunkter vedrørende udførelse af moderniseringsdelen.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at »vi, der går imod atomoprustningen«, bliver skudt alle mulige motiver i skoene. Jeg er ked af at hø-

re den slags, for jeg vil ikke beskylde hr. Bilgrav-Nielsen for at have ringe motiver, og jeg tror på, at hr. Bilgrav-Nielsen og de fleste andre fredsaktive har gode hensigter. Jeg beder om, at man også fra den side tror på mig, når jeg siger, at jeg også ser det som ønskemål at få fjernet så mange atomvåben som overhovedet muligt. Men der skal være balance i tingene. Vi må ikke udsætte nogen magt for den fristelse, der ligger i at have overmagt.

Lad mig minde om, hvad man måske tit glemmer i debatten i Danmark omkring alt det her, at Danmark befinder sig ikke imellem Øst og Vest, vi er ikke neutrale iagttagere, der bare kan læne os tilbage og se med ophøjet foragt på, hvad supermagterne sidder og forhandler om. Historien har lært os, at den, der holder sig neutral, risikerer at måtte betale herfor med sin frihed, og derfor er vi selv part i sagen. Vi er en del af Vesten. Vores sikkerhed er knyttet til NATO-alliancen, og det giver også os et ansvar for, at der ikke skabes usikkerhed om vore holdninger.

Lasse Budtz (S):

Jeg har prøvet at fastslå, at socialdemokratiets mål er at medvirke til en udvikling, som medfører, at der ikke opstilles nogen vestlige raketter. Desværre er der ikke noget, der tyder på, at parterne for øjeblikket stiler imod en ordning eller en aftale, som kan føre til, at der ingen vestlige raketter opstilles. Det er på den baggrund, man venligst bedes opfatte det socialdemokratiske indlæg.

Jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at jeg har ikke på noget tidspunkt foreslået eller nævnt, at en fastfrysning skulle være ensidig – ensidig vestlig f.eks.; der er næppe tale om meget andet. Det skal den naturligvis ikke. Men jeg har nok antydning af muligheden af, at man måske kunne lave en ensidig europæisk fastfrysning, et moratorium i hvert fald, hvilket ikke er helt det samme, og jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at man ikke skulle kunne diskutere denne mulighed også fra vestlig side.

Udenrigsministeren sagde i et af sine indlæg, at det ville være en usædvanlig fremgangsmåde blot at acceptere eller overveje at acceptere generalsekretær Andropovs forslag. Ja, det er i hvert fald ikke mere usædvanligt, end at man fra vestlig side regnede med, at